Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 14 oktober 2014*

”Överklagande — Gemensamma fiskeripolitiken — Fiskekvoter — Kommissionens nödåtgärder — Unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Artikel 340 andra stycket FEUF — Villkor — Faktisk och säker skada”

I de förenade målen C-12/13 P och C-13/13 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 4 januari 2013,

Gérard Buono, Agde (Frankrike),

Jean-Luc Buono, Agde,

Roger Del Ponte, Balaruc-les-Bains (Frankrike),

Serge Antoine Di Rocco, Sète (Frankrike),

Jean Gérald Lubrano, Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, Port-Vendres (Frankrike),

Jean Lucien Lubrano, Saleilles (Frankrike),

Fabrice Marin, Frontignan (Frankrike),

Robert Marin, Balaruc-les-Bains,

företrädda av A. Arnaud och P.-O. Koubi-Flotte, avocats (C-12/13 P),

och

Syndicat des thoniers méditerranéens, Marseille (Frankrike),

Marc Carreno, Sète,

Jean-Louis Donnarel, Lourmarin (Frankrike),

Jean-François Flores, Sète,

Gérald Jean Lubrano, Balaruc-les-Bains,

* Rättegångsspråk: franska.

Hervé Marin, Balaruc-le-Vieux (Frankrike),

Nicolas Marin, Frontignan,

Sébastien Marin, Bouzigues (Frankrike),

Serge Antoine José Perez, Sorède (Frankrike),

företrädda av C. Bonnefoi, avocate (C-13/13 P),

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Bouquet och D. Nardi, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, vice-ordföranden K. Lenaerts, avdelningsordförandena A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda och S. Rodin samt domarna A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (referent), J.L. da Cruz Vilaça och F. Biltgen,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 20 mars 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin och Robert Marin (mål C-12/13 P) samt Syndicat des thoniers méditerranéens (nedan kallat STM), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin och Serge Antoine José Perez (mål C-13/13 P) har yrkat att domstolen ska upphäva den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen Syndicat des thoniers méditerranéens m.fl./kommissionen (T-574/08, EU:T:2012:583, nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandenas talan om ersättning för den skada som de påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödåtgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet (EUT L 155, s. 9).

Tillämpliga bestämmelser

2 Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59) syftar till att upprätta en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen för att säkerställa fiskerinäringens livskraft på lång sikt.

3 Artikel 7 i förordning nr 2371/2002, med rubriken ”Kommissionens nödåtgärder”, stadgar följande:

”1. Om det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller det marina ekosystemet på grund av fiskeverksamhet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder som får tillämpas under högst 6 månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst 6 månader.

2. Medlemsstaten skall översända begäran samtidigt till kommissionen, till de övriga medlemsstaterna och till de berörda regionala rådgivande nämnderna. De får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

Kommissionen skall fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1.

3. Nödåtgärderna skall ha omedelbar verkan. De skall anmälas till de berörda medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av anmälan.

5. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.”

4 I artikel 20 i förordning nr 2371/2002, som har rubriken ”Tilldelning av fiskemöjligheter”, anges följande:

”1. Beslut om fångstbegränsningar och/eller begränsningar av fiskeansträngningen och tilldelning av fiskemöjligheter bland medlemsstaterna samt villkor i samband med dessa begränsningar skall fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Fiskemöjligheterna skall fördelas bland medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat garanteras relativ stabilitet i fiskeverksamheten för varje bestånd eller fiske.

2. När gemenskapen fastställer nya fiskemöjligheter skall rådet, med beaktande av varje medlemsstats intresse, besluta om fördelningen av dessa möjligheter.

3. Varje medlemsstat skall, för de fartyg som för deras flagg, i enlighet med gemenskapsrätten besluta om vilken metod som skall användas för att fördela de fiskemöjligheter som tilldelats den medlemsstaten. Den skall underrätta kommissionen om fördelningsmetoden.

4. Rådet skall fastställa de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för tredje land i gemenskapens vatten samt fördela möjligheterna till varje tredje land.

5. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, sinsemellan helt eller delvis byta de fiskemöjligheter som tilldelats dem.”

5 Mot denna bakgrund antog rådet förordning (EG) nr 40/2008 av den 16 januari 2008 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs (EUT L 19, s. 1).

6 Dessa begränsningar och kvantiteter har ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 446/2008 av den 22 maj 2008 om anpassning av vissa tonfiskkvoter under 2008 i enlighet med artikel 21.4 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 134, s. 11).

7 Med tillämpning av artikel 7 i förordning nr 2371/2002 antog kommissionen den 12 juni 2008 förordning nr 530/2008.

8 Skäl 6 i förordning nr 530/2008 har följande lydelse:

”De uppgifter som kommissionen förfogar över och de uppgifter som har erhållits av kommissionens inspektörer under deras besök i de berörda medlemsstaterna visar att de fiskemöjligheter för blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet som tilldelats snörpvadsfartyg som är registrerade i Grekland, Frankrike, Italien, Cypern och Malta eller seglar under dessa medlemsstaters flagg anses vara uttömda den 16 juni 2008 och att de fiskemöjligheter för samma bestånd som tilldelats snörpvadsfartyg som är registrerade i Spanien eller seglar under spansk flagg anses vara uttömda den 23 juni 2008.”

9 Artikel 1 i förordning nr 530/2008 lyder enligt följande:

”Fiske efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet med snörpvadsfartyg som är registrerade i Grekland, Frankrike, Italien, Cypern och Malta eller seglar under dessa medlemsstaters flagg är förbjudet från och med den 16 juni 2008.

Det är också förbjudet att förvara ombord, placera i kassar för uppfödning eller gödning, omlasta eller landa fisk ur detta bestånd som fångas av de ovannämnda fartygen från och med den dagen.”

10 Artikel 2 i samma förordning har följande lydelse:

”Fiske efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet med snörpvadsfartyg som är registrerade i Spanien eller seglar under spansk flagg är förbjudet från och med den 23 juni 2008.

Det är också förbjudet att förvara ombord, placera i kassar för uppfödning eller gödning, omlasta eller landa fisk ur detta bestånd som fångas av de ovannämnda fartygen från och med den dagen.”

11 Artikel 3 i förordningen har följande lydelse:

”1. Om inte annat följer av punkt 2 ska gemenskapens operatörer från och med den 16 juni 2008 inte godta landning, placering i kassar för uppfödning eller gödning, och omlastning i gemenskapens vatten eller hamnar av blåfenad tonfisk fångad av snörpvadsfartyg i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet.

2. Till och med den 23 juni 2008 är det tillåtet att i gemenskapens vatten och hamnar landa, placera i kassar för uppfödning eller gödning, och omlasta blåfenad tonfisk som fångats i Atlanten öster om longitud 45° V och i Medelhavet av snörpvadsfartyg som är registrerade i Spanien eller seglar under spansk flagg.”

Bakgrund till tvisten

12 Klagandena i mål C-12/13 P samt Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin och Serge Antoine José Perez, klagande i mål C-13/13 P, är ägare eller delägare till snörpvadsfartyg som seglar under fransk flagg och är verksamma i Medelhavet. De är samtliga medlemmar i STM.

13 STM, som också är klagande i mål C-13/13 P, är en branschorganisation som omfattas av avdelning IV i den franska lagen om arbete (code du travail). Endast sjöfolk med anknytning till tonfiskfiske kan bli medlemmar i denna organisation.

14 Samtliga klagande utom STM hade för år 2008 ett särskilt fisketillstånd som lät dem fånga, inneha, lasta om, överföra, landa, transportera, lagra och sälja blåfenad tonfisk från Medelhavet, inom gränserna för deras individuella fiskekvoter. Tillståndet, som meddelades av de franska myndigheterna, medgav fiske från den 1 april till den 30 juni 2008.

15 Till följd av att förordning nr 530/2008 antogs, med förbud mot att fiska blåfenad tonfisk i Medelhavet, avbröts fiskesäsongen avseende den arten den 16 juni 2008, och fisketillstånden för klagandena (utom STM) återkallades.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

16 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 december 2008, framställd gemensamt av sökandena i första instans, vilka är klagandena i målen C-12/13 P och C-13/13 P, väckte dessa skadeståndstalan grundad på strikt utomobligatoriskt skadeståndsansvar för Europeiska unionen för antagandet av förordning nr 530/2008.

17 Genom beslut av den 25 mars 2010 vilandeförklarades målet vid tribunalen tills domstolen slutligt avgjort mål C-221/09, AJD Tuna, och tills tribunalen avgjort huruvida talan i mål T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore/kommissionen, och i mål T-539/08, Etimine och Etiproducts/kommissionen, kunde tas upp till sakprövning.

18 Genom dom AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) slog domstolen fast att förordning nr 530/2008 är ogiltig i den mån de förbud som föreskrivs i förordningen, vilka antagits med stöd av artikel 7.1 i förordning nr 2371/2002, trädde i kraft från och med den 23 juni 2008 med avseende på de snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg eller är registrerade i den medlemsstaten och de gemenskapsaktörer som har slutit avtal med dem, medan förbuden för de snörpvadsfartyg som seglar under maltesisk, grekisk, fransk, italiensk eller cypriotisk flagg eller är registrerade i dessa medlemsstater och de gemenskapsaktörer som slutit avtal med dem trädde i kraft från och med den 16 juni 2008, utan att det finns sakliga skäl för denna skillnad i behandling.

19 Genom den överklagade domen avvisade tribunalen STM:s talan och ogillade de övriga klagandenas talan.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

20 Domstolens ordförande har genom beslut av den 26 februari 2013 förenat målen C-12/13 P och C-13/13 P vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen, i enlighet med artikel 54 i domstolens rättegångsregler.

21 Klagandena i mål C-12/13 P har yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen, och

— pröva målet i sak och förplikta kommissionen att betala utomobligatoriskt skadestånd med följande belopp:

  — 1 523 588,94 euro till Gérard Buono och Jean-Luc Buono,

  — 1 068 600 euro till Roger Del Ponte,

  — 1 094 800 euro till Serge Antoine Di Rocco,

  — 855 628,20 euro till Jean Gérald Lubrano,

  — 1 523 588,94 euro till Jean Lubrano och Jean Lucien Lubrano,

  — 865 784,59 euro till Fabrice Marin och Robert Marin, eller

— i andra hand, upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen.

22 Klagandena i mål C-13/13 P har yrkat att domstolen ska

— förklara att STM:s talan kan prövas i sak,

— upphäva den överklagade domen,

— förplikta kommissionen att betala utomobligatoriskt skadestånd med de belopp som yrkats i ansökan, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

23 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandena, eller

— i andra hand, ogilla yrkandena om utomobligatoriskt skadestånd, samt

— förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna i första och andra instans.

Begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet

24 Den muntliga delen av förfarandet avslutades den 20 mars 2014 efter att generaladvokaten lagt fram sitt förslag till avgörande. Genom skrivelse av den 24 mars 2014, som inkom till domstolens kansli dagen därpå, begärde klagandena i mål C-13/13 P att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas.

25 De har gjort gällande dels att generaladvokatens förslag till avgörande grundar sig på ett argument som inte i tillräcklig mån har avhandlats mellan parterna, nämligen huruvida förordning nr 530/2008 är lagenlig, dels att det föreligger en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målens utgång, som handlar om att kommissionen förhållit sig passiv och inte vidtagit åtgärder för att rätta till den diskriminering som ledde till att nämnda förordning ogiltigförklarades.

26 Domstolen vill erinra om att den enligt artikel 83 i sina rättegångsregler efter att ha hört generaladvokaten får besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om en part, efter det att den muntliga delen av förfarandet har avslutats, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol (se dom Pohotovost', C-470/12, EU:C:2014:101, punkt 21, och dom Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, punkt 20).

27 Det kan tilläggas att det enligt artikel 252 andra stycket FEUF är generaladvokatens roll att offentligt och fullständigt opartiskt och oavhängigt lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt domstolens stadga kräver generaladvokatens deltagande. Domstolen är varken bunden av generaladvokatens förslag till avgörande eller av den motivering som ligger till grund för förslaget (dom kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

28 Domstolen anser i detta fall, efter att ha hört generaladvokaten, att den fått tillräckligt underlag för att kunna pröva de förevarande målen, att dessa inte behöver avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna och att den nya omständighet som klagandena nämnt inte kan ha ett avgörande inflytande på målens utgång. Således saknas skäl att bifalla begäran om att återuppta det muntliga förfarandet.

Överklagandena

Den första grunden som åberopats i mål C-13/13 P

Parternas argument

29 Klagandena i mål C-13/13 P har med sin första grund gjort gällande att tribunalen missuppfattat omständigheterna i målet när den fann att STM saknade talerätt. De anser att en fullständig prövning av de omständigheterna skulle visa att STM har ett eget berättigat intresse av att få saken prövad och därmed kan begära skadestånd för egen del.

30 Dessa klagande har bestritt att tribunalens slutsats i punkt 23 i den överklagade domen att STM inte lidit skada är riktig i sak. De har hänvisat till sina skriftliga svar på två frågor från tribunalen, där det framgår att STM:s ideella skada hänger samman med skadan för dess medlemmars yrkesmässiga anseende.

31 De har inte bestritt tribunalens bedömning i punkt 24 i den överklagade domen att STM inte har övertagit någon rätt till ersättning från sina medlemmar. De har i stället gjort gällande att STM enligt fransk rätt i egenskap av branschorganisation har en uppgift av allmänintresse som ger den ett berättigat intresse av att föra talan för sig och sina medlemmar.

32 Kommissionen har bestritt de argument som klagandena i mål C-13/13 P framfört till stöd för sin första grund. Den har i sin svarsskrivelse noterat att tribunalens resonemang återspeglar STM:s otydliga argumentation.

Domstolens bedömning

33 Enligt artikel 21 i domstolens stadga och artikel 44 i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan bland annat innehålla uppgifter om föremålet för talan och om yrkandena samt en kortfattad framställning av grunderna för talan.

34 Klart är, att för att en skadeståndstalan ska uppfylla ovannämnda villkor, måste sökanden i sin ansökan ange de grunder denne avser att åberopa till stöd för sina yrkanden och i synnerhet arten av den påstådda skadan och vad som orsakat denna (beslut TAO/AFI/kommissionen, C-322/91, EU:C:1992:495, punkt 13).

35 Ett inte närmare angivet skadeståndsyrkande, som är obestämt och för vilket ingen grund angetts, ska däremot avvisas (dom Zuckerfabrik Schöppenstedt/rådet, 5/71, EU:C:1971:116, punkterna 8 och 9).

36 Ansökan i första instans preciserade inte arten av den skada STM påstods ha lidit.

37 Den skada som STM påstods ha lidit nämns bara i den del av ansökan som innehåller klagandenas yrkanden i första instans och i form av ett yrkande om betalning av ett schablonbelopp på 30 000 euro för ideell skada, som skulle användas för informationsprogram för organisationens medlemmar.

38 Av detta följer att, såsom tribunalen fann i punkt 22 i den överklagade domen, STM inte i ansökan angett arten av den påstådda skadan i förhållande till kommissionens klandrade agerande eller, ens ungefärligen, uppskattat skadans omfattning. Påståendet att beloppet på 30 000 euro skulle gå till information till STM:s medlemmar är inte relevant när det gäller att fastställa den åberopade skadans art och omfattning, eftersom det bara rör ersättningens framtida användning och inte den åberopade skadans omfattning.

39 STM:s skadeståndstalan skulle följaktligen i alla händelser avvisas, av det skälet att den inte uppfyllde villkoren i artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler. Det behöver därmed inte prövas huruvida det utgjorde felaktig rättstillämpning att tribunalen avvisade STM:s talan på grund av bristande talerätt.

Den tredje åberopade grunden i mål C-12/13 P och den tredje och den fjärde åberopade grunden i mål C-13/13 P

Parternas argument

40 Klagandena i mål C-12/13 P har genom sin tredje grund gjort gällande att den överklagade domen innehåller felaktig rättstillämpning, såtillvida att tribunalen inte generellt erkänt förekomsten av ett strikt utomobligatoriskt skadeståndsansvar i unionsrätten.

41 Klagandena i mål C-13/13 P har, genom sin tredje och sin fjärde grund, som ska anses utgöra en enda grund, gjort gällande att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkterna 82–88 i den överklagade domen fann att den åberopade skadan inte var en onormal skada, eftersom den inte överskrider gränserna för de ekonomiska risker som sammanhänger med verksamheten inom fiskerisektorn.

42 Kommissionen har bestritt samtliga argument som åberopats inom ramen för dessa grunder.

Domstolens bedömning

43 Det är utrett att det utifrån en jämförelse mellan medlemsstaternas rättsordningar inte, på unionsrättens nuvarande stadium, går att fastställa ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen på grund av lagenlig verksamhet som innebär normgivning (se dom FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkterna 175 och 179).

44 Tribunalen kan härvid inte läggas någon felaktig rättstillämpning till last, eftersom den för det första grundade sig på denna rättspraxis, i punkterna 69–73 i den överklagade domen, och för det andra fann, i punkt 76 i den domen, att det var mot bakgrund av just denna rättspraxis som grunden om unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar för en lagenlig rättsakt skulle prövas.

45 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje grund som åberopats av klagandena i mål C-12/13 P.

46 Vad gäller den tredje och den fjärde grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P, prövade tribunalen i punkterna 77 och 78 i den överklagade domen för fullständighetens skull huruvida den skada som åberopats var onormal och av särskild beskaffenhet, för det fall att principen om unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar för en lagenlig rättsakt skulle erkännas i unionsrätten (se, för ett liknande resonemang, dom Dorsch Consult/rådet och kommissionen, C-237/98 P, EU:C:2000:321, punkterna 18 och 19).

47 Det framgår av fast rättspraxis att om, vid ett överklagande, något av de skäl som tribunalen uppgett är tillräckligt för att motivera domslutet i den dom den har meddelat, påverkas i alla händelser inte detta domslut av de fel som ett annat skäl i domen skulle kunna vara behäftat med. En grund som avser sådana fel är således verkningslös, och överklagandet kan inte bifallas på den grunden (dom kommissionen/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, punkt 68).

48 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje och den fjärde grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P. Dessa grunder är nämligen verkningslösa, då de riktats mot ett skäl som endast angetts för fullständighetens skull.

Den andra åberopade grunden i mål C-13/13 P

Parternas argument

49 Klagandena i mål C-13/13 P har genom sin andra grund gjort gällande att förordning nr 530/2008 i princip fortfarande, även efter det att domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) meddelades, är en lagenlig rättsakt, som bara ogiltigförklarats delvis, nämligen i den del som rör dagen för ikraftträdande beträffande snörpvadsfartyg som seglar under maltesisk, grekisk, fransk, italiensk eller cypriotisk flagg eller är registrerade i dessa medlemsstater och de näringsidkare i unionen som slutit avtal med dem.

50 Kommissionen har påpekat att denna grund riktar sig mot punkter i den överklagade domen som rör andra sökande i första instans än de som är klagande i mål C-13/13 P och anser att det finns fog för den och att meddelandet av domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) följaktligen inte utgör en ny omständighet i den mening som avses i artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler.

51 Kommissionen anser för det första att det var felaktig rättstillämpning när tribunalen förklarade att grunden om unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar till följd av en rättsstridig rättsakt – som sökandena i första instans, som är klagande i mål C-12/13 P, hade åberopat – kunde tas upp till sakprövning. Som framgår av domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) har domstolen nämligen endast ogiltigförklarat förordning nr 530/2008 i den mån de förbud som föreskrivs i förordningen trätt i kraft från och med den 23 juni 2008 med avseende på de snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg

eller är registrerade i den medlemsstaten och de unionsaktörer som har slutit avtal med dem, medan förbuden för de snörpvadsfartyg som seglar under maltesisk, grekisk, fransk, italiensk eller cypriotisk flagg eller är registrerade i dessa medlemsstater och de näringsidkare i unionen som slutit avtal med dem trätt i kraft från och med den 16 juni 2008. Kommissionen anser för det andra att sökandena i första instans inte på något sätt var förhindrade att väcka talan om ersättning för den skada som följt av en rättsstridig unionsrättsakt, inte heller om det inte fanns någon dom om ogiltigförklaring av denna.

Domstolens bedömning

52 Vad för det första gäller upptagandet av den andra grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P till sakprövning, har domstolen tidigare slagit fast att när tribunalen har förenat två mål och meddelat en enda dom, i vilken samtliga de grunder som har åberopats av parterna i tribunalen prövas, kan samtliga parter ifrågasätta bedömningen av de grunder som har åberopats i tribunalen av sökanden i det andra förenade målet (dom ISD Polska m.fl./kommissionen, C-369/09 P, EU:C:2011:175, punkt 85 och där angiven rättspraxis).

53 I detta fall kan ovannämnda rättspraxis tillämpas analogt, eftersom sökandena i tribunalen, trots att talan där inledningsvis endast väcktes i ett mål, under det skriftliga förfarandet delades upp i två grupper, varav den ena – klagandena i mål C-12/13 P – åberopade en ny grund.

54 Av detta följer att den andra grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P, riktad mot tribunalens svar på en grund som åberopats av de sökande i första instans som är klagande i mål C-12/13 P, kan prövas i sak.

55 Vad för det andra gäller frågan huruvida det finns fog för den andra grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P, erinrar domstolen om att enligt artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.

56 I detta fall anmodade tribunalen – efter att domstolen, som det erinras om i punkt 18 ovan, i domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) slagit fast att förordning nr 530/2008 var ogiltig – parterna att yttra sig skriftligen om vilka slutsatser som bör dras av den domen. De sökande i första instans som är klagande i mål C-12/13 P framställde i sitt svar en grund rörande unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar för en rättsstridig rättsakt. De gjorde särskilt gällande att det fisketillstånd som meddelats de snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg för tiden fram till den 23 juni 2008, samtidigt som snörpvadsfartyg under grekisk, fransk, italiensk, cypriotisk och maltesisk flagg varit tvungna att avbryta sitt fiske den 16 juni 2008, hade orsakat dem en faktisk och säker skada, bestående av den del av deras kvot för år 2008 som inte fiskats och sålts.

57 Tribunalen fann i punkterna 48 och 49 i den överklagade domen att de sökande i första instans som är klagande i mål C-12/13 P hade framställt en grund som inte åberopats i ansökan och som därmed utgjorde en ny grund i den mening som avses i artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler.

58 Vad gäller upptagande av den grunden till sakprövning, fann tribunalen i punkterna 53 och 54 i den överklagade domen att domen AJD Tuna (EU:C:2011:153), som domstolen meddelade efter det att talan hade väckts vid tribunalen, skulle ses som en omständighet som medgav en ny grund, eftersom den domen förändrat rättsläget jämfört med tidpunkten för ansökan. Tribunalen konstaterade att till följd av domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) ogiltigförklarades förordning nr 530/2008 i sin helhet och hade därmed inte längre någon rättsverkan enligt presumtionen om rättsenlighet.

59 I förevarande fall utgår tribunalens resonemang från en felaktig läsning av domen AJD Tuna (EU:C:2011:153). Det framgår av punkterna 105–108 i den domen att kommissionen åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att ha skjutit upp ikraftträdandet av förbudsåtgärderna till den 23 juni 2008 med avseende på spanska snörpvadsfartyg utan att det finns sakliga skäl för denna ytterligare frist. Det framgår således av denna bedömning från domstolens sida att domen AJD Tuna (EU:C:2011:153), där alla övriga grunder om ogiltigförklaring av förordning nr 530/2008 ogillades, enbart innebar en ogiltigförklaring av den förordningen i den mån snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg medgetts en extra veckas fiske. Giltigheten av dagen för förbudet för övriga snörpvadsfartyg, den 16 juni 2008, upprätthölls däremot.

60 Av detta följer att tvärtemot vad tribunalen fann var meddelandet av domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) inte någon ny rättslig omständighet som framkom först under förfarandet i tribunalen, eftersom förordning nr 530/2008 bara ogiltigförklarades i den mån snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg gavs en fördelaktigare behandling. Eftersom fiskeförbudet för snörpvadsfartyg som seglar under grekisk, fransk, italiensk, cypriotisk eller maltesisk flagg fortfarande gällde, bekräftade den domen endast ett rättsläge som de sökande i första instans som är klagande i mål C-12/13 P kände till när de väckte talan.

61 Av vad som anförts följer att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att domen AJD Tuna (EU:C:2011:153) utgjorde en ny rättslig omständighet som medgav att en ny grund framställdes under förfarandet.

62 Om en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet visar sig vara riktigt enligt andra rättsliga grunder, ska domen emellertid inte upphävas (se, för ett liknande resonemang, dom FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, EU:C:2008:476, punkt 187, och dom Diputación Foral de Vizcaya/kommissionen, C-465/09 P–C-470/09 P, EU:C:2011:372, punkt 171).

63 Även om det i detta fall var felaktig rättstillämpning när tribunalen förklarade att den kunde pröva grunden om unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar till följd av en rättsstridig rättsakt i sak – en grund som sökandena i första instans, klagande i mål C-12/13 P, hade åberopat – kan detta fel inte medföra att den överklagade domen upphävs, eftersom tribunalen i alla händelser, i punkterna 55–66 i den överklagade domen, fann att talan inte kunde bifallas på den grunden.

64 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grund som åberopats av klagandena i mål C-13/13 P, eftersom den saknar verkan, trots att den i sak är riktig (se, för ett liknande resonemang, dom Ojha/kommissionen, C-294/95 P, EU:C:1996:434, punkt 52, och dom FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, EU:C:2008:476, punkt 189).

Den första och den andra åberopade grunden i mål C-12/13 P

Parternas argument

65 Klagandena i mål C-12/13 P har genom sin första grund gjort gällande att tribunalens prövning av unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar till följd av en rättsstridig rättsakt utgör felaktig rättstillämpning, såtillvida som den i punkterna 61–66 i den överklagade domen fann att den åberopade skadan inte var faktisk och säker.

66 Klagandena i mål C-12/13 P har genom sin andra grund gjort gällande att även tribunalens bedömning av huruvida den åberopade skadan är faktisk och säker utgör felaktig rättstillämpning, såtillvida som den underlät att slå fast att skadan var följden av de ingrepp som gjorts i rätten till egendom och till att utöva ett yrke.

67 Kommissionen har gjort gällande att talan ska avvisas, eller åtminstone ogillas, såvitt avser dessa grunder.

Domstolens bedömning

68 Som framgår av punkt 63 ovan var det felaktig rättstillämpning när tribunalen förklarade att den kunde pröva grunden om unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar till följd av en rättsstridig rättsakt i sak – en grund som sökandena i första instans, som var klagande i mål C-12/13 P, hade åberopat under förfarandet.

69 Av detta följer att eftersom den grunden skulle avvisas, ska den första och den andra grund som åberopats av klagandena i mål C-12/13 P således anses verkningslösa i den mån de avser tribunalens bedömning rörande prövningen av den grunden i sak.

70 Av vad som anförts följer att överklagandena i målen C-12/13 P och C-13/13 P ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

71 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när ett överklagande ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i mål C-12/13 P respektive mål C-13/13 P. Eftersom klagandena har tappat målen, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

1) **Överklagandena i målen C-12/13 P och C-13/13 P ogillas.**

2) **Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin och Robert Marin ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-12/13 P, och Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin och Serge Antoine José Perez ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-13/13 P.**

Underskrifter